

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **D. R.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2014 č.j. MSK 64792/2014,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 21.7.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2014 č.j. MSK 64792/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 19.3.2014 o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že se přestupku dne 5.7.2013 nedopustil, podpis na pokutovém bloku není jeho. Uvedl, že vozidlo reg. zn. X bylo využíváno jak jeho zaměstnanci, tak i spolupracujícími fyzickými osobami k přepravě osob a materiálu. V tomto vozidle měl uloženy veškeré doklady k vozidlu a došlo k tomu, že osoba, která vozidlo řídila a byla kontrolována Policií ČR, místo svých dokladů předložila jeho

doklady, které byly ve vozidle uloženy. Z toho důvodu podpis na pokutovém bloku není jeho, ale jedná se o falzifikát. Došlo ke zneužití jeho dokladů.

Žalobce dále namítal, že nespáchal ani přestupek dne 6.2.2014. Uvedl, že při dojezdu na benzinovou čerpací stanici dne 6.2.2014 v Orlové-Lutyni byl zastaven Policií ČR a byl dotázán, zda si je vědom přestupku, kterého se měl dopustit. Přiznal, že si je vědom toho, že neměl vozidlo osvětlené. Příslušník Policie ČR mu tvrdil, že nebyl připoután bezpečnostním pásem. Proti tomu se ohrazoval, policistovi prokázal, že on sám připoután byl a že za jízdy nebyl bezpečnostním pásem připoután jeho spolujezdec pan B. Pokutový blok, který mu policista předložil, si nepřečetl a zaplatil částku 400,- Kč. Tuto částku považoval za přiměřenou za přestupek spočívající v tom, že neměl za jízdy osvětlené vozidlo. Přestupku spočívajícího v tom, že neměl být připoután za jízdy bezpečnostním pásem, se nedopustil, a neměly mu tak být do karty řidiče zapsány 3 body.

Z výše uvedených důvodů má za to, že nedosáhl dosud 12 bodů v bodovém hodnocení.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K záznamu bodů za přestupek ze dne 5.7.2013 žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce, že měl ve vozidle své doklady a že vozidlo bylo využíváno jeho zaměstnanci a spolupracujícími osobami a označeného dne vozidlo řídila třetí osoba, která policejní hlídce předložila doklady žalobce a podepsala pokutový blok, je značně nevěrohodné, a to už jen z toho důvodu, že je žalobce poprvé uvádí až v řízení před soudem. V průběhu správního řízení nejprve zcela obecně tvrdil, že se přestupku nedopustil, posléze doplnil své tvrzení v tom směru, že podpis na pokutovém bloku není jeho (viz jeho odvolání ze dne 9.4.2014), a teprve v žalobě tvrdí, že třetí osoba, kterou ani blíže nespecifikuje, předložila při kontrole jeho doklady, přičemž věrohodnosti posledního tvrzení nepřidává ani skutečnost, že se jeví jako bezprostředně inspirované argumenty žalovaného užitými v napadeném rozhodnutí. Žalovaný dále poznamenal, že pokutový blok je správním rozhodnutím, a tedy veřejnou listinou, platí tedy, že údaje v něm uvedené se považují za pravdivé, dokud ten, kdo jejich pravdivost zpochybňuje, neprokáže opak. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 76/2013. Žalovaný zdůraznil, že žalobce ke svému tvrzení, že podpis na pokutovém bloku není jeho, nepředkládá ani nenavrhuje žádné důkazy, dokonce ani neuvedl totožnost údajného řidiče vozidla.

K záznamu bodů za přestupek ze dne 6.2.2014 žalovaný uvedl, že nevěnoval-li žalobce dostatečnou pozornost obsahu pokutového bloku a podepsal listinu, kterou si předtím nepřečetl, jde toto lehkomyšlné jednání pouze k jeho tíži. Žalobce přitom nezpochybňuje, že se na místě nacházel, vozidlo řídil a blok podepsal. V řízení o námitkách pak správní orgány nepřezkoumávají skutkové okolnosti přestupku, neboť ty v blokovém řízení nejsou zjišťovány standardním postupem dokazování, a nebylo by tedy co přezkoumávat. Žalovaný v řízení o námitkách vycházel z pravomocného rozhodnutí o přestupku, jakožto způsobitelného podkladu, jehož právní moc ani identita účastníka řízení nebyla zpochybněna.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobce u jednání dále namítal odkazem na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 114/2014-55, že u posledního přestupku, co do pokuty na jedné straně a

jeho bodování na straně druhé, jde o dvojí trestání a byla tak porušena zásada ne bis in idem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 11.2.2014 bylo žalobci správním orgánem I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 13.2.2014. Proti záznamu bodů podal žalobce námitky. Ve vztahu k přestupku ze dne 5.7.2013 uvedl, že se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. nedopustil. Shodnou námitku uplatnil i ve vztahu k přestupku ze dne 6.2.2014. Součástí spisu jsou pokutové bloky ze dne 5.7.2013 a 6.2.2014. Pokutový blok ze dne 5.7.2013, série FD/2013, číslo bloku: D0635707 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: 5.7.2013 v 9:10 hod., Karviná – Bohumínská, § 6/1a z.č. 361/2000 Sb. nebyl připoután během jízdy. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla X. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uveden § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Blok obsahuje výši uložené pokuty 200,- Kč, datum projednání 5.7.2013, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 5.7.2013 a podpis žalobce jako přestupce.

Pokutový blok, série FD/2013, číslo bloku: D0650150 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo jeho občanského průkazu, registrační značku vozidla X. V kolonce přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: 6.2.2014 ve 12:46 hod., Orlová-Lutyně, Na Stuchlíkovci u BČS Shell, § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb. – nepřipoután za jízdy bezpečnostním pásem, § 32/1 z.č. 361/2000 Sb. – vozidlo nebylo za jízdy osvětleno. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uveden § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Blok obsahuje výši uložené pokuty 400,- Kč, datum projednání 6.2.2014, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, podpis žalobce jako přestupce a jeho prohlášení, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzuje převzetí části bloku dne 6.2.2014.

Dne 6.3.2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení ze dne 4.3.2014 spolu s výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě. Z protokolu o jednání ze dne 12.3.2014 plyne, že žalobce byl seznámen se spisovou dokumentací. Následně rozhodnutím ze dne 19.3.2014 Městský úřad v Hlučíně č.j. HLUC/11328/2014/ODaSH/NI námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy 3 bodů za přestupek spáchaný dne 5.7.2013 a 3 bodů za přestupek spáchaný dne 6.2.2014 potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Ve vztahu k přestupku ze dne 6.2.2014 poukazoval na to, že dosud nebyl vyrozuměn o výsledku přezkumného

řízení. K přestupku spáchanému dne 5.7.2013 namítal, že se jej nedopustil a podpis na bloku není jeho. V doplnění odvolání navrhl, aby byl proveden důkaz celým spisem ohledně blokové pokuty ze dne 6.2.2014, dále navrhl, aby byl vyslechnut, rovněž tak i svědek J. B. o tom, jak se přestupek stal a že šlo o přestupek pana B. – spolujezdce, který nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Textu na pokutovém bloku nevěnoval pozornost, myslel si, že pokuta 400,- Kč mu byla uložena za nesvícení. K přestupku ze dne 5.7.2013 zopakoval, že se jej nedopustil a podpis na pokutovém bloku není jeho.

Ve spise je dále sdělení Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 3.4.2014, jímž bylo žalobci oznámeno, že správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci uložení blokové pokuty ze dne 6.2.2014.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Napadené rozhodnutí se týká námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, podaných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti sdělení dosaženého počtu bodů v registru řidičů správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 39/2010-81, č.j. 5 As 76/2010-59). Dále je nutno vyjít z toho, že blokové řízení představuje specifický druh řízení o přestupcích. Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se předmětného přestupku posuzovat a provádět o tom dokazování ve správním řízení, přičemž jeho zahájení je fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit.

V rozsudku č.j. 6 As 67/2013-16, jehož závěr lze vztáhnout na projednávanou věc, Nejvyšší správní soud uvedl, že udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se obviněný z přestupku vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku žalobce vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že nesouhlasí-li nyní žalobce se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku, konec citace.

Co se týče pokutového bloku ze dne 6.2.2013, činí krajský soud závěr, že žalobce souhlasem s blokovým řízením a podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty dal najevo, jak svůj souhlas s přestupkem za porušení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, tj. povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním, včetně toho, že předmětný přestupek spáchal právě žalobce. Stěžejním důkazem byl pokutový blok ze dne 6.2.2013, série FD/2013, číslo D065150, na základě něhož správní orgán vzal za prokázané, že se žalobce předmětného přestupku dopustil a byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Krajský soud sdílí názor žalovaného, že jde k tíži žalobce, pokud si pokutový blok nepřčetl a jeho obsahu tak nevěnoval pozornost. Jak výše uvedeno, je nesporné, že žalobce pokutový blok podepsal, pokutu na místě zaplatil a nevyužil možnosti vedení správního řízení.

Krajský soud uzavírá, že předmětný pokutový blok byl způsobitelným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 3 body zapsány právem.

Co se týče žalobních námitek žalobce k záznamu bodů za přestupek ze dne 5.7.2013 dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, tj. za porušení povinnosti řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, krajský soud uvádí, že za řízení před správním orgánem I. stupně žalobce tvrdil toliko to, že přestupek nespáchal, přitom žádné další podrobnosti neuváděl. V odvolacím řízení pak tvrdil, že

podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, aniž by za situace, kdy řidič předmětného motorového vozidla předložil policistovi osobní doklady žalobce, na podkladě nichž byl řidič prověřen srovnáním s fotografií na dokladech vysvětlil, jak se tyto jeho osobní doklady dostaly do dispozice třetí osoby. Žalobce ani netvrdil, že by onoho dne 5.7.2013 kolem 9. hodiny měl být jinde, než v vozidle označené registrační značky, které měl řídit v Karviné na ul. Bohumínské, netvrdil, že by snad někdo jeho osobní doklady zneužil, neuvedl, kde se nacházel v danou dobu, nevysvětlil, jak se jeho doklady měly dostat do dispozice třetí osoby a kdo jí měl být a nenavrl ani žádné důkazy. Jak správně poznamenal žalovaný, teprve v žalobě žalobce částečně svá tvrzení doplnil a uvedl, že třetí osoba, kterou ovšem blíže opět neoznačuje, měla předložit při kontrole jeho doklady, které ponechal v předmětném automobilu užívaném i jeho zaměstnanci a spolupracujícími fyzickými osobami. Ve shodě s žalovaným krajský soud i toto tvrzení uplatněné až v žalobě, považuje za nevěrohodné a souhlasí s názorem žalovaného, že při doplnění tvrzení se žalobce nepochybně inspiroval argumenty žalovaného obsaženými v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Na tomto místě krajský soud zdůrazňuje, že vystavený pokutový blok je nutno považovat za veřejnou listinu nadanou presumpcí správnosti a na účastníkovi správního řízení, který tvrdí jeho nesprávnost, leží důkazní břemeno. Jak výše uvedeno, žalobce žádné důkazy ohledně svého tvrzení o nepravosti jeho podpisu na pokutovém bloku ze dne 5.7.2013 nenavrl, když nedoplnil ani tvrzení stran výše uvedených skutkových okolností. Krajský soud ani tuto žalobní námitku žalobce, že se předmětného přestupku ze dne 5.7.2013 nedopustil, neshledává důvodnou. Krajský soud uzavírá, že i pokutový blok ze dne 5.7.2013 série FD/2013, číslo bloku D0635707 byl způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 3 body za přestupek ze dne 5.7.2013 (dle přílohy k zákonu č. 361/2000 Sb.), zapsány právem.

Žalobní námitkou o porušení zásady ne bis in idem se soud pro opožděnost nezabýval. Tato námitka byla uplatněna až po lhůtě dané § 72 odst. 1 s.ř.s., tj. po uplynutí lhůty 2 měsíců pro podání žaloby.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.5.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu